

af et kollegium kunne fedte sig ud af uansvarlig forvaltning og deciderede svigsager.

For det andet mener Det Konservative Folkeparti, at Europa-Kommissionens arbejdsmetode og forvaltning bør blive mere åben.

For det tredje skal den administrative praksis effektiviseres væsentligt.

For det fjerde skal der ske en klar styrkelse af bekæmpelsen af svig.

Og for det femte – og det har sådan set meget relation til de punkter, jeg allerede har nævnt – skal vi altså have introduceret andre, mere nordisk rettede forvaltningsretlige metoder, så man sikrer sig, at man får bedre fat om sagerne.

Vi har i dag UCLAF, som bliver lavet om til OLAF, og som skulle virke mere uafhængigt og blive mere effektivt. Vi har Revisionsretten. Og vi har Budgetkontroludvalget. Vi har sådan set alle de instanser, der er nødvendige, men desværre er det, som om man ikke får godt nok fat om sagerne.

Og en af de ting, jeg tror, vi skal tage fat på for at forbedre samarbejdet, er at sørge for, at man arbejder hurtigere. Det er jo lidt grotesk, at vi stadig væk diskuterer regnskaber tilbage fra 1996, og at vi så først tager fat på 1997, hvor vi egentlig, så hurtigt som regnskabet overhovedet er færdigt, burde gå i gang med den debat.

Så der skal et hurtigt arbejde i gang, også for at få rettet op på eventuelle fejltagelser eller andre ting, som der er grund til at nære mistillid til. Det er jo meget tankevækkende, at der skal så meget debat og pres til fra Europa-Parlamentets side, og at man ligefrem skal nedsætte et udvalg for bare at komme nogenlunde til bunds i disse sager.

Vi er derfor også enige med regeringen i, at det nu er afgørende, at den nye kommissionsformand, Romano Prodi, får opbakning til at sammensætte et stærkt hold, der kan løse disse opgaver.

Jeg synes, debatten i dag desværre har vist sig at være lidt forfejlet, for det er, som om man går mere op i at få en ny Kommission så hurtigt som muligt end i at få en Kommission, der kan løfte opgaverne. Og jeg synes, det er helt rigtigt – og det ligger jo også i det forslag til vedtagelse, som De Konservative er med til at fremsætte sammen med Venstre, CD og regeringspartierne – at man bliver nødt til at tage den fornødne tid til at sammensætte et hold, som der er troværdighed omkring, et hold, der kan løse de opgaver, og vel at mærke et hold, der har gjort sig nogle klare tanker. Og dér ligger der jo et

stort ansvar på Prodis skuldre for at sikre sig, at troværdigheden omkring Kommissionens arbejdsmetoder bliver genskabt.

Derfor skal det naturligvis tage den tid, som det skal tage, men jeg er selvfølgelig enig i, at en situation, hvor den gamle Kommission kan blive siddende indtil nytår, vil være helt uacceptabel. Naturligvis skal vi have det her på plads, men hastværk er lastværk, og derfor mener vi ikke, at det, der skal være, om man så må sige, det bærende element i en ny Kommission, er, at den bliver sammensat hurtigt; det bærende element må være, at der bliver sammensat en troværdig Kommission.

Vi kan derfor støtte det fremsatte forslag til vedtagelse, og jeg må så sige til de øvrige partier, der har fremsat forslag til vedtagelse, at vi ikke kan støtte dem. Og vi mener faktisk, at det er totalt upassende, at Enhedslisten fremsætter den slags synspunkter, at Folketinget nu skal til at blande sig i, hvem der skal være kommissær. Vi synes, det alene må være regeringens problem og ansvar at finde ud af, hvordan den vil håndtere spørgsmålet om miljøkommissæren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Lene Espersen startede sit ordførerindlæg med at konstatere, hvad der ligger inden for forespørgslens rammer og udenfor, og nu skulle hun nok bringe emnet tilbage på ret kurs, selvfølgelig for at undgå diskussionen om decharge og ansvarsfritagelse og danske politiske partiers ansvar her i Folketinget i den forbindelse.

Til dem, der måtte være i tvivl og ikke nødvendigvis kan huske det – det ligger selvfølgelig også nogle uger tilbage – kan jeg oplyse, at Europaudvalget jo ikke har givet regeringen forhandlingsmandat på spørgsmålet om decharge. Derfor var mit spørgsmål også formuleret, som det var til fru Charlotte Antonsen: om hun følte, at Venstre var bag regeringen i det spørgsmål eller ej. For på europaudvalgs-mødet havde vi netop – bl.a. på min foranledning, og nu skal jeg jo citere mig selv – en diskussion om, hvorvidt man ikke burde give regeringen forhandlingsmandat i en sådan situation.

Men det, jeg vil spørge fru Lene Espersen om – selv om hun mener, det er på kanten af forespørgslen, hvad jeg bestemt ikke mener det er – for det første, om fru Lene Espersen ligesom Venstres ordfører mener, at man er en del af